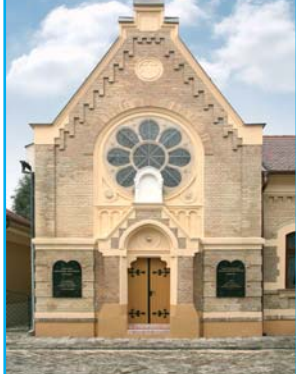

188. SZÁM

HITKÖZSÉGI HÍRADÓ

NEM AZ A ZSIDÓ, AKINEK A SZÜLEI AZOK VOLTAK, HANEM AKINEK A GYERMEKE IS AZ LESZ! (Simon Peres)

ENSZ Holokauszt emléknep

A Komáromi Zsidó Hitközség ezúton hív meg mindenkit az ENSZ Holokauszt emléknepjének alkalmából tartandó összejövetelére, melyre 2012. január 29-én, vasárnap kerül sor a Menház épületében.

Program:

14:30 – Gondolatok a dél-szlovákiai Holokauszt történetével és a nyitrai Konstantin Filozófus Egyetem Bölcsészettudományi Kara Történelem Tanszékén folyó Holokauszt oktatással kapcsolatban.

PaedDr. Veronika Slnková, PhD.- 1992 óta oktat Nyitrán, kutatási területe elsősorban a II. világháború, ezen belül a Vészkorszak története. A közelmúltban jelent meg publikációja a Nagyszombati Zsidóság Története (1939-1945) között címmel. Jelenleg e közösség háború utáni sorsát kutatja.

15:15 – Holokauszt Magyarországon – dr. Kádár Gábor budapesti történész, több publikáció szerzőjének előadása.

16:00 – Gyertyagyújtás a zsinagógában.

Széderezzen velünk idén is – foglaljon helyet idejében!

A Komáromi Zsidó Hitközség idén is megrendezi hagyományos Széder estjét. Az idei összejövetel több szempontból rendhagyó lesz, ezúttal nem a második, hanem az első estén találkozunk. Péntek este lévén rövid szombafogadással kezdünk.

Mindenkit szeretettel várunk 2012. április 6-án, pénteken este 18:00-tól a

Menházban. Az estét Vasadi Péter, a budapesti Lauder Iskola tanára vezeti. A kóser vacsora ára 2,50 EUR/fő. Jelentkezni és befizetni március 30-ig lehet a titkárságon: 7731-224-es telefonszám vagy a kile@menhaz.sk címen. Minden érdeklődőt várunk!

-p-

Fellobbantak Chanuka fényei. Beszámolóink a 3. oldalon.

Shalom klub

A Komáromi Zsidó Hitközség ezúton hív meg minden érdeklődőt **Tu Bi Svát – a fák újéve** alkalmából tartandó összejövetelére, melyre **2012. február 12-én 14:30-kor** kerül sor a Menház Wallenstein Zoltán termében.

Hagyományainknak megfelelően 15 féle gyümölcsöt fogyasztunk ezen a délutánon.

A program második részében dr. Padlovics Ágnes és Drozd Milán: 220 éves a Komáromi Zsidó Hitközség című filmjének bemutatójára kerül sor.

Minden érdeklődőt szeretettel várunk!

Egy év Izraelben – dr. Paszternák András élménybeszámolójának folytatása lapunk 6. oldalán.

Támogatónk

nka

Nemzeti Kulturális Alap

Tagsági díj

Ezúton kérjük hitközségünk tagjait, hogy a 2012. évre esedékes tagsági díjat szíveskedjenek átutalással, csekken vagy a titkárságon befizetni. A díjak változatlanok: 10 EUR/fő, diákoknak, nyugdíjasoknak és munkanélkülieknek 4 EUR/fő. További adományokat szívesen fogadunk.

Temetőgondozási díj

Kérjük a komáromi zsidó temetőben eltemetettek hozzátartozóit, hogy a 2012. évre esedékes sírgondozási díjat lehetőleg még a tavaszi munkák megkezdése előtt szíveskedjenek rendezni. A díjak nem változtak: 10 EUR/sír, dupla sírok esetén: 17 EUR/sír.

Nyertes pályázat

A Holland Zsidó Humanitárius Alap az elmúlt évek hagyományait követve 2012-re is támogatásban részesítette a KZSH-t. A nyertes pályázatból valósítjuk majd meg a Shalom klub összejövetelét, illetve oktatási és kulturális programjaink jelentős részét.

Kérjük a támogatását!

Kedves Olvasónk! Kérjük, lehetősége szerint támogassa a Komáromi Zsidó Hitközség programjait, a HH megjelenését, épületeink, temetőnk felújítását.

2008. január 1-től támogatását az alábbi bankszámlaszámokra küldheti (támogatás személyesen a KZSH titkárságán és csekken is lehetséges):

Belföldi átutalás Szlovákiából:

26384962/0900 – Slovenská sporiteľňa vagy

10103804/5200 – OTP Slovakia

Nemzetközi átutalás külföldről:

A KZSH címe: Židovská náboženská obec v Komárne, Eötvösa 15, 94501 Komárno, Slovakia

IBAN: SK0609000000000026384962 SWIFT: GIBASKBX

Bakunk címe: Slovenská sporiteľňa, Palatínova 33, 94501 Komárno vagy

IBAN: SK5252000000000010103804 SWIFT: OTPVSKBX

Bankunk címe: OTP Slovakia, Záhradnícka 10, 94501 Komárno

Köszönjük!

Magyarországi olvasóink figyelmébe: Kedves Olvasónk!

Kérjük, hogy az egyházaknak adható személyi jövedelemadója 1 százalékát a Magyarországi Zsidó Hitközségek Szövetsége (MAZSIHISZ) részére ajánlja fel a 0358-as technikai számon. A MAZSIHISZ rendszeresen támogatja a KZSH munkáját!

Faliújság rövid hírek

✧ A HH-t, a KZSH-t és a Shalom klubot támogatták: dr. Gábor Tibor (Nagykürtös), Viera Kamenická (Pozsony), Zuzana Šajmovičová (Pöstyén), J.J. (Komárom), Navon család (Izrael), MUDr. Dušan Rybár (Rimaszombat), Oláh Imre (Komárom) és anonimitásukat kérő adományozók. Köszönjük!

✧ A KZSH 200 példányt adományozott a nagymenyéri középiskolának Varga László: Velünk éltek – a nagymenyéri zsidóság története című könyvéből, melyet majd az intézmény tanulói kapnak meg.

✧ A téli Maccabi játékokat február első hétvégéjén rendezik a Tátrában, a Csorba-tónál. További információk és regisztráció: www.uzzno.sk.

✧ Hitközségünk 2012-re is megrendelte a prágai Roš Chodeš című havi lapot, megérkezett a pozsonyi Kile Bratislava friss száma is. A kiadványok könyvtárunkban olvashatók.

✧ Január végéig befejeződik a 2011. évi 20 pályázatunk elszámolása. Találgy ezen támogatásoknak köszönhetően valósulhattak meg színvonalas rendezvényeink.

Könyvadomány

Nógrádi Gergely kántor úr komáromi fellépése alkalmából saját műveit illetve családi könyvkiadójuk további könyveit adományozta (15 kötetet) hitközségünk Spitzer Béla Kiskönyvtárának. Köszönjük!

Hitközségi Híradó (Spravodaj) – a Komáromi Zsidó Hitközség lapja (mesačník ŽNO v Komárne). Alapítva 5756-ban (1996), **főszerkesztő** – széfredaktor: Paszternák Tamás (tamas.paszternak@menhaz.sk), Paszternák András (andras.paszternak@menhaz.sk), **munkatársak** – spolupracovníci: Haas Judit, Mgr. Piczek Ferenc, **tördelőszerkesztő** – grafická úprava: Saláth Richárd, **olvasószerkesztő** – jazyková korektúra: Vadász Magda (Budapest), Paszternákné Kertész Zsuzsanna (Komárom), Katarína Potoková (Nitra), **nyomtatás** – tlač: Nec-arte Kft., Komárom, a **KZSH címe** – adresa ŽNO: Židovská náboženská obec, Eötvösa 15, 945 01 Komárno, Slovakia, tel.: 00421/35/7731-224, e-mail: kile@menhaz.sk, tel./fax: 00421/35/7725-355. **Regisztrációs szám**: EV 3424/09. **ISSN** 1337-091x. **Lapunk Önnek készült, kérjük ne dobja el!** S finančnou podporou Ministerstva kultúry Slovenskej republiky – a Szlovák Köztársaság Kulturális Minisztériuma támogatásával.

Fellobbantak Chanuka fényei – ünnep a Shalom klubban

A Menházba folyamatosan érkezők sora jelezte, ünnepelni gyűltek össze december 26-án közösségünk tagjai, szimpatizánsai és a közeli és távolból érkezett vendégek Chanuka hetedik napján.

Vasadi Péter, a budapesti Lauder iskola tanára, a modern kor technikai eszközeit felhasználó humorral fűszerezett előadásában a nyolc napig tartó ünnep eredetéről, hagyományairól és szokásvilágáról szólt. A chanukia lángjait Nógrádi Gergely, a budapesti Frankel zsinagóga kántora, operaénekes lobbantotta fel. Éneke hangja megnyűgözte a megjelenteket. Paszternák Tamás a 2012-es esztendő első felének várható eseményeiről informálta a Shalom klub résztvevőit, Paszternák András, aki Izraelből tért haza az ün-

nepre, trendelivel kedveskedett a megjelenteknek.

Az asztalokról nem hiányozhatott az olajban sült kóser fánk, amelyet idén is a

budapesti Carmel Kft.-től szereztünk be.

A „hivatalos” program zárását követően a Wallenstein Zoltán teremben még sokáig beszélgettek, trendeliztek a jelenlévők.

Köszönet mindazoknak, akik hozzájárultak a rendezvény sikeres lebonyolításához.

PA

Vasadi Péter előadás közben

Paszternák Tamás, a 2012-es év programjait ismertette

Nógrádi Gergely, kántor

Elkészült oktatási programunk

Elkészült „Mi is itt vagyunk című” oktatási programunk, amely a Szlovák Köztársaság Kormányhivatala, az Orange Alapítvány és a Szlovák Gázművek Alapítványa támogatásával jött létre.

A csomag tanári kézikönyvet, dokumentum mellékletet, munkafüzetet és két filmet (Susi és Péter Scheiner –

Emlékezések a jövőért – zsidók Komáromban frissített változatát és dr. Padlovics Ágnes és Drozd Milán: 220 éves a Komáromi Zsidó Hitközség) tartalmaz.

A kiadványt a város és a környék valamennyi iskolája és közművelődési intézménye megkapja.

Ezúton köszönjük a segítséget a filmek alkotóinak, Mgr. Katarína Potokovának, Paszternákné Kertész Zsuzsannának, Pasternák Antalnak, Mgr. Piczek Ferencnek, Saláth Richárdnak és Haas Juditnak.

A program szerzői: dr. Paszternák András és Paszternák Tamás.

Elhunyt Wilheim Sándorné Telekes Margit embermentő

Pozsonyban 2011 decemberében elhunyt Wilheim Mancini néni, aki a második világháború után több évtizedig Komáromban élt.

A Vészkorszak idején hat zsidó ember életét mentette meg, azért 1992-ben a Yad Vashem Világ Igazai kitüntetésében részesült.

Egy akkor, az Új Szóban megjelent cikkel emlékezünk rá és példamutató tetteire. **Emlékét örökre megőrizzük.**

a HH szerkesztői

Elment közülünk Várai Artúr...

„akinek csak legjobb barátai voltak”

Így búcsúzott tőle Darvas István rabbi:

Artúrtól megtanulhattuk: mit jelent az EMBERI tartás, a barátság, a mértékletes és bölcs élet, a figyelmesség, a kifogástalan modor, a nem hivalkodó elegancia, a szeretet. Az a szeretet, ami nincs a másik terhére és mindkét fél számára építő.

Életével bemutatta: hogy lehet a lehetetlen helyzeteket lehetőségekké fordítani és boldogulni; hogy lehet a földi életet szeretni, becsülni, élvezni.

A holokauszt időszakának nemzedékébe tartozott. Pest szegény zsidó családban született, gyakran vendéges-

IGAZ EMBERSÉG

Pozsonyban a Zsidó Kulturális Múzeumban van egy terem. A falán két tábla található. Az egyik a náci haláltáborokban elpusztult szlovákiai zsidó rabbik nevei olvashatók, a másikon pedig azok nevei, akik az üldöztetések idején saját életüket kockáztatva mentették zsidó polgártársaikat. Huszonegy név olvasható ezen a táblán – ők azok, akiknek ebben az évben a jeruzsálemi YAD VASHEM, a Holocaust Múzeuma kitüntetés adományozta. A kitüntetés között volt Wilheim Sándorné, szül. Telekes Margit is. Bátorságának, áldozatkészségének hat ember köszönhet az életét.

Pozsonyban születtem, szüleim egyszerű emberek voltak, de nagyon jó lelkűek, mindenki segítették, akin csak tudtak, minket is ilyen szellemben neveltek. Hároman voltunk testvérek, három lány. A húgom még háború előtt férjhez ment egy zsidóhoz. Ezen akkortájt még senki nem ütközött meg. Mi ugyan katolikusok voltunk, de mások vallását éppúgy tiszteltem tartottuk, mint a magunkét. A házasság ellen természetesen a szüleinknek sem volt kifogásuk. A sógorom rendes ember volt, szívesen láttuk őt a családban. Nem is volt semmi gond, amíg ki nem tört a háború. Miután elfogadták a zsidóellenes törvényeket, Szlovákiában is nehezebb lett a zsidók helyzete. A nővérem éppen ezekben az években készült férjhez menni, ráadásul szintén egy zsidóhoz. Akkoriban ez már nem volt egyszerű dolog, hiszen törvény mondta ki: keresztény lánynak tilos házasságot kötnie zsidó férfival. Mégis sikerült elintéznem, hogy megkapja a zsidó férfit. Összeházasodtak, de nem sokáig örülhettek egymásnak. 1944 őszén könyörtelen zsidóüldözés vette kezdetét. Beláttuk, hogy zsidó rokonainkat el kell bújtatnunk, ha azt akarjuk, hogy életben maradjanak. A férjemmel ak-

kor még elég jómódban éltünk, két fűszerkereskedésünk is volt, megengedhettük hát magunknak, hogy kiberejlünk egy üres lakást a Szőlősi úton. Ott bújattuk el a nővérem férjét az édesanyjával, testvéreivel, sógorával s a kislányukkal együtt. Naponta hordtuk nekik az ennielőt, hol a férjem, hol én. Úgy kellett ott élnünk, hogy senki ne tudjon róluk. Még a vécét sem volt szabad használniuk. Borzasztóan félték, kiderül, hogy ott bújálnak. A nővéremnek nem is engedték meg, hogy meglátogassa őket, mert attól tartottunk, hogy figyelik, s így lebukhatunk. Egy alkalommal majdnem bajba kerülünk: éppen a nővérem mentem meglátogatni, aki akkor már előrehaladott terhes volt. A lakásán gestapósokat találtam, akik mindkettőnköt bekísérték a parancsnokságra. Elkezdtek fagatni, mit tudok a nővérem férjéről, Brauer Nándorról és családjáról. Persze nem mondtam semmit. Erre levittek a pincébe. Nagyon megijedtem, hiszen hallottam már egyet s mását a németek vallatási módszereiről, s tudtam, ha kiderül, hogy zsidókat bújattunk, az egyenlő a halállal. Közben a nővérem fent maradt az irodában, ráadásul nála volt a Szőlősi úti lakás kulcsa is. Félt, hogy megtalálják, s vallatni fogják, miféle kulcs az nála. Kikérdézkedett hát a vécére, s ott bedobta a kagylóba. Folytatódott a kihallgatás, mig-nem egy ismerős német katona nem lépett a terembe, aki amint megtudta, miért vagyunk ott, azonnal intézked-

dett, hogy engem hozzanak fel a pincéből, s aztán mindkettőnköt hazaengedtek.

A nővéremnek március 21-én megszületett a fia. Én vittem meg a sógoromnak az újszülöttet. Hogy az az ember mennyire sírt, hogy nem lehetett ott a fia születésénél! Közben felkeresett a húgom férje, s arra kért, vegyek fel családnevet egy zsidó asszonyt, Steiner Zoli feleségét, s tegyek úgy, mintha nem tudnék semmiről. Felvettem, pedig azelőtt soha nem láttam. Akkor már egyre rosszabbodott a helyzet. Közelíttek az oroszok, napirenden voltak a bombázások. Mi az Apolló üzem közelében laktunk, az egyik legveszélyesebb helyen. A férjem ezért úgy döntött, elköltözzünk Pozsonyból a nyolcéves kislányommal együtt. Azonban nem hagyhattuk sorsukra a Szőlősi úti lakásban bújtatott családunkat sem. Én tehát összecsomagoltam, fogtam a lányomat, a cseledét és a sógorom édesanyját, és elköltöztünk a Šaštin melletti Lakánská Nová Vesre. A sógorom testvére kislányával együtt odaköltözött a férjemhez, míg a sógor talált magának egy külön rejtekhelyet. A húgom pedig a férje édesanyját vette magához, így vartuk ki a háború végét.

A Telekes Margit jóvoltából megmenekült hat ember közül ma már csak Benová Johana él, ő az az asszony, akit Margit néni ismeretlenül felvett cseledék. Ő is ott volt június 3-án a pozsonyi várbán, ahol a köztársasági elnök jelenlétében Yoel Sher, Izrael állam nagykövete átadta a kitüntetéseknek a Yad Vashem-emlékért. Könnyes szemmel ölelte meg egymást a két asszony, az életmentő és a megmentett.

S. Forgon Szilvia

kedett Felsőgallán (Tatabánya) és Tatán, ahol iskolába is járt. A 2. világháború és a holokauszt után család nélkül magukra maradtak a fivérével, de legalább éltek. Artúr munkát keresett, dolgozott és tanult. Pénzügyi és számviteli főiskolát végzett. A kereskedelemnek volt tudora. 75 évesen iskolába járt ismét: tanulmányozta a zsidóság történelmét és vallását. Haláláig dolgozott az üzleti életben és folyamatosan tervezett. Egyik fiunkkal épp a Bálint Ház programjára készültek; más legjobb barátal kirándulni, beszélgetni, vacsorázni. Sajnos erre már nem kerülhet sor...

1994-től minden évben megemlékezünk a Tatabánya felsőgallai zsidó temető – holokauszt emlékparkban a Mártírokról. A kiirtott zsidóság helyett a Hit Gyülekezete szervez. Ő is velünk emlékezett. Családi jó barátok lettünk. A 2011. júniusi megemlékezésen Artúr is mondott beszédet a volt felsőgallai zsinagóga helyén álló ipari csarnokban. A zsinagógában gyerekként még élvezhette a családi közösség áldásait, hallhatta a rabbi szavait. Meghatott és izgatott volt, először járt itt gyerekkora óta; és sajnos utoljára. A fényképen Artúr látható, amint a megemlékezőkhöz szól, mögötte Darvas István rabbi áll.

Várai Artúr 80 évet élt. A Tőle kapott emberi értékeket és emlékét megőrizzük.

Molnárné Varga Katalin

Jövönk, ami összeköt – a régió oldala

Levelet hozott a posta...

Tisztelt Főszerkesztő Úr!

Az októberi Hitközségi Híradóban olvastam először Szalay Elzi történetét – teljesen véletlenül. Bevallom, október 31-ig nem is tudtam róla, hogy létezik egyáltalán ez az újság. Ekkor éjjel, mint már korábban számtalanszor, beütöttem a netes keresőbe Krausz Erika nevét és szó szerint megmerevedtem, amikor rátaláltam a Híradóban megjelent cikkeire. Pár órával korábban a lányaimmal közösen gyűjtöttünk mécseket a temetőben (mint minden évben), a mindenki keresztjénél Krausz Erikáért és Morgenstern Antikáért. Ekkor kértem meg legidősebb lányomat arra, ha már én nem leszek, ő gyűjt-

son gyertyát a két kisgyerekért, hiszen amíg emlékezünk rájuk, velünk maradnak. Kislány koromban nagymamám és édesanyám sokat mesélt Erikáról és Antikáról, nem véletlen, hogy felnőttként – hála neked netes szép új világ! – próbáltam megtudni, mi történt velük.

Azzal mindig is tisztában voltam, 1944 nyarát kisgyerekként nem élheték túl, de még így is megrázott, amikor Erika nevét megtaláltam a Holokauszt Emlékközpontban. Köszönöm Szalay Elzinek, hogy a Híradó következő számában megjelenhetett a két kisgyerek ovis fényképe: tudom, furcsán és szentimentálisan hangzik, de percekig csak sírtam (pontosabban bőgtem), amikor

végre megláthattam és megérinhettem az évtizedek óta halott kisgyerekek arcát. A második világháborúról szóló történeteket hallgatva még kisgyerekként naivan megfogadtam, mindent megteszek, hogy hasonló borzalmak ne történhessenek meg. Felnőttként már tisztában vagyok vele, a világot megváltani nem tudom, de tanárként nagyon sokat tehetek azért, hogy tanítványaim megismerhessék és megérthessék egymás vallását, kultúráját, hagyományait. Személyes okokból hetekig gondolkodtam azon, elküldjem-e Önnek ezt az emailt. Kérem, amennyiben Szalay Elzi még él, juttassa el hozzá ezt a levelet. Köszönöm.

Nemo

Sapkasál Tábor Szolnokon

A sikeres tavaszi, siófoki tábor követően második alkalommal szervezett

közös, többnapos programot a Szarvasi Nemzetközi Zsidó Ifjúsági Tábor

a Hasomer Hacair és a Hanoar Hatzioni ifjúsági szervezetekkel december végén Szolnokon.

A több mint félszáz, hattól tizenhét éves korú táborozó nagy lelkesedéssel vett részt a két szervezet maderichjai (ifjúsági vezető) és a szarvasi tábor koordinátorai által összeállított tartalmas programon.

A SAPKASÁL öt napja számos érdekes dilemmát tartogatott. Útelágazások, örökérvényű kérdések és a saját válaszok kerültek terítékre. A népünk története során újra és újra felbukkanó döntési helyzetek és az akkori jelen megoldásai voltak az oktatási program témái. Igazi időutazás volt sok izgalommal, chanukával, erdei bátorságpróbával, kézműveskedéssel, hórával, barátokkal...

Reméljük, lesz folytatás!

PA

Purim bál Pozsonyban

Januárban ünnepelte 21. születésnapját a Szlovák Zsidó Fiatalok Uniója. Hagyományosan ez a szervezet rendezi meg társszervezőivel együtt a Purim bált Pozsonyban, melyre az idén 2012. március 10-én kerül sor a szlovák főváros egyik legelegánsabb szállodájában, a Hotel Carltonban. Részleteket a HH szlovák részében olvashatnak. A szervezők minden érdeklődőt szeretettel várnak.

TAGLIT ingyenes út Izraelbe

A Szlovák Zsidó Fiatalok Uniója ingyenes izraeli utat szervez a 18 és 26 év közötti fiataloknak (feltétel: legalább az egyik szülő legyen zsidó származású). Részleteket a HH szlovák részében olvashatnak.

STETL – a Hitközségi Híradó kulturális oldala

Az oldal a Szlovák Köztársaság Kulturális Minisztériuma támogatásával jött létre!

Feuerstein Azriel:

KELJFELJANCSI

4. FEJEZET 2. RÉSZ

A Dóm alatt – amely az összes kápolnáival vagy százötven méter hosszú lehetett – még egy nagy park volt, a végén egy szobortalapzat, amelynek alakjai a rendszerek szerint változtak, de a kassaiaknak a Stefanik-szobor maradt.

Ennek a zöld szigetnek két oldalán egy-egy úttest és széles járda volt. A keresztutak villannyal voltak kivilágítva, de a járdák mentén díszes gázlámpák álltak, magas vasoszlopokon. Minden este egy bácsi hosszú bottal járta végig az utcát, és a bot végén lévő horoggal meggyújtotta a lámpákat, melyeknek meghitt, meleg fénye megvilágította a kávéházak előtt álló székeket, a virágárus vagy gesztenyeárus nénikéket és a járókelőket.

Természetesen nem a Dóm volt az egyetlen katolikus templom, rajta kívül minden felekezetnek megvoltak a maga templomai. A tízezres zsidó közösségnek a számtalan kis imaházon kívül volt egy nagy, díszes ortodox és szfardi temploma és egy hatalmas, nagykupolás neológ, orgonával felszerelt, amelynek a tetején lévő nagy Magén-Dávid nem kevés embert boszszantott. Ennek nagy telkén volt a szép, de szerényebb status-quo templomunk, a zsidó elemi iskola, a hitközség irodái és a baromfivághíd. A Fő utcán az Andrássy palota után felfelé volt egy nagy protestáns és református templom is.

A Fő utcának volt még egy nagyon fontos funkciója: itt zajlott volt a korzó, nem az egész Fő utcán, hanem csak a jobb oldalán, a hadtestparancsnokság és a Dóm közötti szakaszon. Vasárnaponként, ha sütött a nap, az ima befejezése után kezdődött a korozás, úgy tíz-tizenegyre felé a zsidók is részt vettek benne. Házaspárok karonfogva, jegyespárok kéz a kézben szülői kísérettel a hátuk mögött, néhány modern, merész pár csak úgy egyedül – meg is szólalták őket – az ifjúság falkákban, lányok és fiúk külön sétáltak fel-alá. A felnőttek kalapemeléssel köszöntötték az ismerősöket, mi diákok tisztelgással

a tanárokat. A fiúk nézték a lányokat, akik ezt nem vették észre, csak maguk között vihogtak rémesen zavarba ejtően. Ez körülbelül egyig tartott, akkor az „elit” korzója befejeződött, de még napokig izgató téma volt, hogy ki nézett kire, miért és meddig. A cselédek rendszerint vasárnap négytől kilencig kaptak kimenőt, az ő korzójuk akkor kezdődött a Fő utca másik oldalán. Az ugyancsak ott lévő kaszárnyából a bakák is szabadságot kaptak és az öt-hat alsószoknyás lányok és a vitézek rövidesen párokra szakadtak és a liget felé vették útjukat, ahol könnyebb volt intimitásukat folytatni.

A Dómmal szemben volt a Malom utca, amely elegáns drága üzletekkel volt tele mind a két oldalán, egészen a Malomárok csatornán lévő hídig. Ennek a Malom utcai oldalán volt egy kis pavilon, ahol halat árultak. 1936 kemény telén itt napokig egy két és fél méter hosszú combvastagságú harcsa volt kitéve, amelyet nem messze fogtak ki. Itt volt egy kis gát, a száraz nyáron a mögötte lévő villanytelep turbináinak tárolta a vizet. A Hernád e melléke után kezdődött a gyönyörű és nekünk akkor hatalmasnak tűnő liget sok vadgesztenyefájával, a szépen gondozott bokrokkal és pázsittal, amelyre lépni tilos volt. Jaj volt, ha szögesbotú örök egyike elkapott, de mindenki elszaladt. A bot a lehullott levelek és a szemét összeszedésére szolgált.

A liget egyik oldalán lévő nagy tenispálya télen korcsolyapályává alakult és a „jobb körök” ifjúságának volt a találkozója, úgy, mint a liget másik oldalán lévő uszoda, a strand. A liget közepi pavilonban, tavasszal és nyáron a hadsereg, a tűzoltóság vagy a rendőrség zenekara adott vasárnap délelőttönként koncertet, az állóhelyek ingyenesek voltak, az ülőhelyekért egy pár fillért kellett fizetni.

A liget a kassai impozáns vasútállomással végződött. Kassa mindig vasúti központ volt. És hogy túl messze ne menjünk a nosztalgiával – 1944. május közepétől számítva negyvenegy nap

alatt háromszázkilencvenöt-ezer magyar zsidót, köztük tizenháromezer kassait és környékbeli szállítottak az auschwitzi vágóhidra ezen a kies ligetben fekvő, impozáns vasútállomáson keresztül.

A macskaköves Fő utca közepén ment a villamos, amelynek a végállomása Csermely volt, vagy három kilométerrel a városon kívül. Itt szálltak le vasárnap reggelként azok, akik a korzó helyett a „természet lágy ölét” választották, Kassa körül óriási erdők voltak, el lehetett jutni Lengyelorszáig és azon túl, anélkül hogy az ember az erdőt elhagyná. Minden ösvény és út mellett kisebb nagyobb hűsvízű patakcska folydogált és úton útfélen hideg források buggyantak. Az erdő tavasszal és nyáron minden jóval kényeztetett. Mindenféle vadvirágok és gombák, amelyeket jól ismertünk, kis, de ízletes vadszamócák, amelyeket ugyan fillérekért árultak a piacon, de más ízű volt, ha az ember maga szedte, málnabokrok, amelyeknek másik oldalán néha egy medve dörmögését lehetett hallani, vadszilvák és almák, diók és mogoróbokrok. A kirándulás végállomása a Bankó vagy az Otilia volt, de a tulajdonképpen élvezet maga a séta, az ismert baráti társaság, az erdős hegyek részegítő. tüdőt tágitó levegője volt.

Mikor Svédországba érkeztem és magamhoz tértem egy kicsit, nagyon vágyódtam Kassa után. Álmodtam a Dómról, a Fő utcáról, a ligetről, nagymama kertjéről. Visszamenni nem akartam, annyi eszem szerencsémre volt, de a várost nagyon akartam még egyszer látni. Mihelyt sikerült egy kis pénzt megtakarítanom, elutaztam egy hónapra. Elég volt, hogy egyszer végigmenjek az utcán, rögtön láttam, hogy nem a szeretett városomba érkeztem. A családom és barátaim házaiban ismeretlen és barátságtalan, ellenséges alakok ültek. Láttam, hogy nem a városomba érkeztem, hanem a szeretetteim temetőjébe. Azóta nem álmodtam a városról, amely ma számomra nem más, mint az első tizenhat évem helyszíne.

Folytatása következik...

Egy év Izraelben – Dr. Paszternák András útinaplója

VI. rész: Mispacha – család

(2011. június 18., szombat)

Péntek van, elkezdődött a hétvége. Lassan kászálódok ki az ágyból. Végre nem 6:00-kor keltem, na jó azért az órák rendületlenül „harangozott” egyet-kettőt (lehet le kéne cserélnem ezt a hangot).

Dél előtt az elengedhetetlen házimunka: felmosás, fürdőszoba takarítás, egy kis mosás. Aztán lassan kezdek készülni. Estére Nathaliehoz, az unokatesómhoz vagyok hivatalos. Nem láttam őt tavaly április óta, amikor befutott néhány percre tel-avivi szállodánkba, a komáromi csoport szentföldi látogatásakor.

Pénteken fél hatig mennek a buszok, utána a Sabesz miatt mindennemű tömegközlekedés leáll. 16:30-kor indulok otthonról, kicsit korán van, fél hétre vagyok hivatalos. Nem merek kockáztatni, olyan kiszámíthatatlanul járnak itt a buszok. Lefelé menet még egy kis hulladék-szelektálás (palackok, egyéb) – mintha odahaza, Pesten lennék.

Ahogy lenni szokott, a 63-as elhúz mellettem – reménykedem, még nem ez volt az utolsó. Elvileg 10-12 perc múlva jön a következő. Egyedül üldögelek a padon, az utca kihalt, néha egy-egy autó húz el, páran sietnek még az ünnep előtti bevásárlásból hazafelé.

A 63-as fékez le hirtelen, a buszon megint zene szól. El is nevezem „darádjáratnak”, a 61-esen sosincs zene, igaz ott az automata bemondja a megállókat. Ez egy régebbi típus, itt az utasra és a héber nyelvű vizuális tájékoztatóra van bízva a leszállás.

Suhanunk a belváros felé, az utak üresek, a hétköznapi dugónak nyoma sincs. A Dizengoff Centernél szeretnék leszállni. Elvileg a HaBima színház utáni valamelyik megálló. Kibetűzőm a kijelzőn, nyomom a gombot, nyílik az ajtó. Na most merre, nem látom sehol a Dizengoff Centert, elindulok a tenger felé, bár sejtem, inkább visszafelé kéne menni. Ben Yehuda utca, elindulok, a keresztutcákon benézve fel-fel tűnik a tenger. Egy ideig ellenállok, aztán letérek az utamról.

Turisták százai, ezrei jönnek velem szemben, vállukon törülközővel, a parton sorakozó hotelekből ugrottak ki egy kicsit megmártózni a Földközi-tengerben. Rajtam „ünnepi szerkő”, ing, hosz-

szúnadrág... kezd meleg lenni, tűz a nap. Még szerencse, hogy a hátamon ott a vizes palack. Leérek a parti sétányra, egy-két fotó, élvezem a lenyűgöző látképet. Balra Jaffo ódon falai, jobbra szállodák, strandolók. Úgy döntök, a parton sétálok le azt a pár utcányi távolságot, amely a Sokolov utcáig még rám vár.

Gyönyörködöm a strand szépségében, ahogy mondani, azaz írni szoktam, csak nézek ki a fejből. Lehet, ki kéne járni a tengerre? A busz elvileg egy fél óra alatt idehoz.

Lassan elköszönök a parttól egy parkon átvágva érem el újra a civilizációt. A Jabotinsky utcán elhaladok a szlovák nagykövetség előtt, emlékszem 1994-ben már egyszer lefotóztam. Kicsit korán érkezem. Unokatesóm, s az általam

most először látott völegényének postálóján igyekszem elolvasni a héberül írt neveket! Jó helyen járok. Dan és Nati szívélyesen fogadnak. Beszélgetünk múltból, jelenről, jövőről. Dan szimpatikus, szép pár együtt Natival. Öröm látni, hallgatni őket. A nagy beszélgetésben, persze megint elfelejték fotózni! Ugyanúgy, mint a két ashkeloni kiránduláson. Öregszel Paszti!!

Megkapom az esküvői meghívójukat. Szeptember 4., képzeletben bevésem a naptáramba. Rajta van a nagymama neve is, s egy emlékező sor, Nati apukájára szeretett nagybácsimra, Sanyira.

Lassan indulunk a zsinagógába. Aranyos kis hely, nők, férfiak a földszinten, persze elválasztva. A délutáni imán még vannak üres padok, aztán egyre népesebb az imára gyűlők tábora. Dan szerint ez egy nagyon különleges zsinagóga, a szombatfogadás dallamait minden héten máshogy éneklük. Az ima magávalragad, minden hely elkelt, vannak akiknek

már csak állóhely jutott. Hasonlóan a múlt heti ashkeloni zsinagógához itt sincs minjen probléma. Az emberek jönnek és jönnek, nem kell a kapuban állni – mint ahogy mi tesszük 15 éve Tomival -, s arra várni, jöjjön még, egy csak még egy ember. Más itt az élet. Az emberek arcán önfeledt öröm, mosoly, miközben „menyasszonyként” fogadják a szombatot. Pezsgőbb a hangulat talán még a szarvasi Kabalat Shabatokénál is, pedig azt elég nehéz überelni. Kezdek kicsit én is bepörögni, igyekszem visszafogni magam, s a realitások talaján maradni. Mire az ima végén táncra perdülnek a férfiak, mi lassan távozzunk. Vacsorára vagyunk hivatalosak Dan rokonaihoz. Egy felhőkarcolóban laknak, a sabesz-liften megyünk fel. A társalgási nyelv német, angol, melyeket azért néha

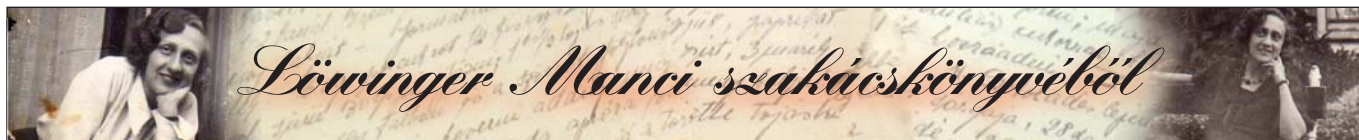
megszakít egy-egy héber dialógus. Az anya beszél magyarul is. Az asztalon kalocsai mintás étkezés.

A fiuk a Bar-Ilanon tanul, bioinformatikusnak, ha jól emlékszem. 10-en ülünk körül az asztalt. Kezdem érteni, miért nem esznek itt hétközben az emberek. Az asztal roskadozik az étkektől: saláta előételnek, édes krumpliceves, marhahús, csirke vagy négyféle módon, köretek, saláták. Zárásként barackos süti, dinnye, cseresznye.

Lassan éjfél, mire elindulunk az asztali áldás, a Birkat hamazon után. Az utcán éttermek, boltok várják a nem szombatartókat. Nati és Dan hazafuvaroz. Lassan egy óra van, ez ismét egy tartalmas nap volt.

Nati és Dan köszönöm! Todá!

*Az Interneten folyamatosan publikált Posztdok Napló alapján –
www.kispaszti.com*

A csodás kukorica

Pár hete egy érdekes cikket olvastam, szeretném Kedves Olvasóimat informálni róla. A tudományos cikk témája a kukorica, és kiindulópontja az, hogy mi reggeltől estig kukoricát fogyasztunk. Először is ez nem rossz, mert a kukorica tápláló.

A weblapon ezt találtuk: A friss kukoricaszemekből 100 gramm 90 kalóriát, a szárítottból 330-360 kalóriát (1300-1400 kJ) adhat. A friss szemek 75% vizet, 3-10 g fehérjét, 4,3 g zsírt és igen sok, 15-17 g szénhidrátot, többek között glükózt, fruktózt és szacharózt, valamint összetett szénhidrátokat, keményítőt és 1,8-2,8 g növény rostot tartalmaznak.

A vitaminok közül 140-180 mg A-vitamint lelhetünk, benne Van benne továbbá B1- és B2-vitamin. Az ásványi anyagok közül 6 mg nátrium, 330 mg kálium, 9 mg kalcium, 120 mg magnézium, 250-290 mg foszfor, 80 mg kén említendő.

(Forrás: www.hazipatika.com)

A bajok akkor kezdődnek, mikor valakinél allergiás jelek alakulnak ki a kukorica fogyasztása miatt. Mert a kutatás szerint olyan termékekben is van kukorica, amelyekről nem is gondolunk. Például a nagyon népszerű fast foodban (gyorsétterem), illetve McDonalds étlapján mindenben található kukorica. A hamburgert marhahúsból készítik, de a marhát kukoricával etetik, a hasábburgonyát kukorica olajban sütik, a csirke húsból is kukoricát találunk és a zsemleiben, a ketchupban és az üdítő italban is kukorica szirup nyomaik voltak. Ha ráadásul még megeszünk egy adag popcorn, nyugodtan mondhatjuk, hogy kukoricát kukoricával ettünk.

Az Egyesült Államokban, Kínában és Brazíliában termelik, a világ kukorica szükségének nagy részét. Évente 860 millió tonna kukoricát fogyasztanak. A cornflake, amely a legnépszerűbb reggelik egyike is bizonyítja az emberek kukoricafüggőségét.

A cikkben érdekes elméletet találunk az eltűnt közép- és dél-amerikai indián maya kultúráról. Ez a különleges magasan fejlett kultúra majdnem egyik napról a másikra nyomtalanul eltűnt. A tudósok szerint a kukorica miatt. Mivel a kukoricaföldeket nem lehet végteleen kihasználni, mert pár évi termesztés után a föld kevesebb és kevesebb termést tud adni. A szuperintelligens maya kultúrába komplikált matematikai és asztronómiai problémákat tudtak megoldani, de nem értették a föld szélességét. Voltak olyan helyzetek, mikor muszáj volt új termőföldeket keresni mikor a kukoricatermés annyira lecsökkent, hogy nem volt mit enniük. El kellett hagyni a régi lakóhelyeket és új területeket keresni. Ez érdekes, és lehet, hogy igaz, de a fontos következtetés az, hogy nem szabad egyféle növényt termesztetni és az étlapot változtatni kell tenni.

Mikor kevés időnk van, mert a vendégek már az ajtóban állnak, és izle-

tes. mutatós ebéd, akarunk kedveskedni, a következő kukoricaleves megment bennünket. Persze szükséges, hogy pár alapvető hozzávalónk legyen otthon, de az elkészítése könnyű és az eredmény dicséretes.

Hozzávalók: 50 dkg fagyasztott vagy konzerv kukorica, 2 tojás, 8 pohár víz, 3 evőkanál húsleves ízű leves por, 3 evőkanál étkezési keményítő, 5 szál zöldhagyma.

Elkészítés: Felforraljuk a 8 pohár vizet, hozzáadjuk a leves port és a kukoricát 10 percig főzzük. Egy kis tálban simára keverjük az étkezési keményítőt negyed pohár vízzel és a 2 tojással. Keverés közben hozzáadjuk a forró leveshez, 1 percig főzzük. 1 cm nagyságúra vágjuk a zöldhagymát és a forró leveshez adjuk. Elzárjuk a tüzet és a levest tálalásig letakarjuk.

Jó étvágyat!

Orna Mondschein
Ashkelon, Izrael

Remegő fények az omed (előimádkozói asztal) két oldalán – Orna és Yossi Mondschein (Ashkelon, Izrael) adománya

SLOVENSKÁ ÚNIA
ŽIDOVSKÉJ MLÁDEŽE

VÁS SRDEČNE POZÝVA NA

XVII. PURIMOVÝ PLES

10. 3. 2012 o 19:00 hod.
v hoteli Radisson Blu Carlton, Bratislava

Peter Lipa Band • Preßburger Klezmer Band s tanečným majstrom • Kuštárovci
trojchodová večera v kosher style • bohatá tombola • tanečná zábava do rána

Cena riadneho lístka je 60€, členovia SÚŽM-studenti-osoby na rodičovskej dovolenke 30€, členovia SÚŽM-pracujúci 45€.
Rezervácie lístkov od 1. 1. 2012 na suzmsuzm@gmail.com

it-termo®
www.itran.sk

Vážení priatelia,

Opäť si vás dovoľujeme osloviť a radi by sme pripomenuli, že pracovníci Claims Conference v Tel-Avive očakávajú spätnú väzbu na zaslané dotazníky Fondu HVCF.

I keď posledný termín na podanie týchto žiadostí s jednorazovou platbou za prenasledovanie počas 2. sv. vojny je 30. júna 2013, žiadosti sa spracovávajú priebežne a preto neodkladajte jej odoslanie.

Okrem toho vás chceme upozorniť na možnosť podania žiadosti do Fondu CE-EF pre tých, ktorým doterajšie kritériá fondu (najmenej 18 mesiacov ukrývania, život v gete alebo pod falošnou identitou) neumožňovali kvalifikovať sa na pravidelné kompenzácie z Nemecka.

Na základe dlhoročných rokovaní Claims Conference s nemeckou vládou sa dosiahlo zmiernenie požadovaných kritérií a to v tom zmysle, že dňom 1. 1. 2012 sa minimálna doba ukrývania, pobytu v gete alebo pod falošnou identitou znižuje na 12 mesiacov. Suma vyplácaného dôchodku : 260,- €/mes.

Žiadosti, ktoré boli v minulosti pre nedostatok počtu mesiacov zamietnu-

té, budú znovu otvorené a preverované (čo však neznamená, že budú automaticky schválené). V týchto prípadoch nie je nutné podávať novú žiadosť.

Ďalšia možnosť poberania špeciálneho dôchodku sa núka tým, ktorí počas prenasledovania prežili min. 3 mesiace (max. 12 mesiacov) v gete a dovŕšili vek 75 rokov. Suma vyplácaného dôchodku: 200,- €/mes.

Žiadosť je možné podať aj pred dosiahnutím veku 75 rokov, ale nárok na platbu žiadateľ získa až po dosiahnutí uvedeného veku.

Uvedené zmeny sa týkajú iba tých, ktorí k dnešnému dňu nepoberajú iný dôchodok od nemeckej vlády alebo Ministerstva financií v Izraeli. Rovnako nie je možné dostávať oba druhy dôchodkov súčasne.

Plné znenie kritérií nájdete na webovej stránke: www.claimscon.org

Judita Sternová
koordinátor pre SR

Kancelária CLAIMS CONFERENCE
– H V C F, Panenská 4, 814 47
Bratislava, tel.: 00421 2 5443 1651,
e-mail: sternova.uzzno@gmail.sk

Taglit Slovensko

Milí priatelia,

chcete aj Vy spoznať neopakovateľnú atmosféru Izraela s kamarátmi? Ak áno a máte od 18 do 26 rokov môžete sa prihlásiť na Taglit - poznávací zájazd do Izraela pre účastníkov úplne zadarmo.

Podmienky účasti na Taglit-e:

- Vek od 18 do 26 rokov
- Aspoň jeden z rodičov musí byť židom
- Taglit musí byť pre účastníka prvým organizovaným výletom do Izraela (neberie sa do úvahy cestovanie na vlastné náklady)

Vzhľadom na obmedzený počet miest bude nevyhnutné výberové konanie.

V prípade záujmu vyplňte prihlášku, pošlite potvrdenie o pôvode a motivačný list (max.1str.) na suzmsuzm@gmail.com.

Simona Kramerová
Predsedníčka SÚŽM

Vzplanuli svetlá Chanuky – sviatok v klube Šalom

Rad priebežne prichádzajúcich signalizoval, že naša komunita oslavuje. Siedmy deň Chanuky, 26. decembra prišli členovia našej komunity, sympatizanti z blízka a zďaleka aby sme spolu oslavovali.

Péter Vasadi, profesor školy Lauder z Budapešti mal prednášku obohatenú technickými prostriedkami moder-

nej doby, pretkávanú humorom o pôvode, tradícií a zvykoch tohoto osemdňového sviatku. Plamene chanukie zapálil Gergely Nógrády operný spevák, kantor synagógy na ulici Frankela v Budapešti. Jeho hlas očaril prítomných, ktorým podal informáciu o programoch prvého polroku 2012 Tamás Paszternák. András Paszternák, ktorý sa vrátil

na sviatky z Izraelu obdaroval návštevníkom s trendeli.

Zo stolov nemohli chýbať v oleji pečené, kóšer šišky, ktoré sme si obstarali z Budapešti z reštaurácie Carmel.

Po skončení „oficiálneho“ programu sa prítomní ešte dlho rozprávali, hrali trendeli v sále Zoltána Wallensteina.

Ďakujeme každému, kto sa pričínil o úspech tohoto večera.

PA

Prvá tohtoročná chanuková sviečka v Nitre

Zažiarila na tradičnej veľkej chanukii, ktorá je symbolom ŽNO v Nitre. Za účasti malých aj veľkých hostí všetkých generácií a v sprievode tradičných požehnaní ju zapálil najstarší člen našej náboženskej obce. Spoločné stretnutie sa nieslo v príjemnej atmosfére, ktorú znásobila prítomnosť, ale najmä radosť našich detí, ktoré sa do programu aktívne zapojili. O tradícii sviatku a jeho koreňoch porozprávala Esterka a spolu s Nataškou pripravili kvíz, do ktorého

sa mohli zapojiť všetci prítomní. Otázky síce neboli zložité, ale kto nedával pozor, ten veru nevedel odpovedať! Správne odpovede boli odmenené drobnými darčekom na pamiatku, ktoré si výhercovia mohli sami vybrať. Pre deti boli pripravené kreatívne hry, ktorých výsledkom boli nádherné výtvarné dielka, pripomínajúce symboly Chanuky. Malí umelci si ich nenechali len pre seba, ale darovali ich prítomným, ktorí ich s radosťou prijali. No a aká by to

bola slávnosť bez tradičných dobrôt? Nechýbali veru ani na našom chanukovom prestretom stole: šišky, výborné zemiakové placky, zákusky, rôznorodé ovocie. No a pre deti aj sladká odmena. Sviatok svetiel sa teda tento rok v Nitre vydaril. Napriek tomu, že sa konal netradične, popoludní pracovného dňa, priniesol radosť všetkým, ktorí sa na ňom zúčastnili.

Mgr. Katarína Potoková

Dokončili sme vzdelávací program

Dokončili sme „Aj my sme tu“ vzdelávací program, ktorý sme realizovali s pomocou Úradu vlády Slovenskej republiky, Nadácie Orange a Nadácie Slovenských plynární.

Balík obsahuje príručku pre pedagógov, prílohy dokumentov, pracovný zošit a dva filmy (Susi a Péter Scheiner –

Spomienky pre budúcnosť – Židia v Komárne /obnovená alternatíva/ a dr. Ágnes Padlovics a Milan Drozd – 220 rokov ŽNO v Komárne).

Tento balík publikácií obdržia všetky školy a osvetové inštitúcie mesta a okolia.

Touto cestou ďakujeme za poskytnutú pomoc autorom, a ďalším pomocníkom spomedzi ktorých spomenieme: Mgr. Katarína Potoková, Paszternákné Kertész Zsuzsanna, Ing. Anton Pasternák, Mgr. František Piczek, Richardovi Saláthovi a Judita Haasová.

Autori programu: dr. András Paszternák a Tamás Paszternák.

-p-

Zomrela pani Margita Wilheimová (Telekesová) – záchrankyňa

V decembri 2011 zomrela v Bratislave pani Manci Wilheimová, ktorá žila v priebehu druhej svetovej vojny a po nej niekoľko desaťročí v Komárne.

V období hrôzy zachránila život šiestim ľuďom židovského pôvodu, za čo obdržala v roku 1992 vyznamenanie od Jad Vašemu Spravodlivý medzi národmi. Jej pamiatka bude vždy živá!

redakcia Spravodajka

Členský poplatok

Žiadame všetkých našich členov ŽNO, aby zaplatili v nezmenenej výške členský poplatok za rok 2012: 10 €/osoba, študenti, nezamestnaní a dôchodcovia 4 €/osoba. Platíť môžete bankovým prevodom, šekom, alebo na sekretariáte. Radi prijímame aj ďalšie príspevky.

Poplatok za cintorín

Žiadame tých, ktorí majú pochovaných rodinných príslušníkov, známych v židovskom cintoríne v Komárne aby zaplatili poplatok za údržbu hrobov ešte pred zahájením jarých prác. Poplatky sa nezmenili: 10 €/hrob, dvojité hroby 4 €/hrob.

Žiadame Vašu podporu

Zmena ČÍSLA ÚČTU!

Vážení čitatelia!

Prosíme Vás, aby ste podľa Vašich možností podporovali programy ŽNO v Komárne, ako aj vydávanie Spravodaja, údržbu budov a obnovu cintorína.

Od 1. januára 2008 môžete zasielať peniaze na nasledujúce účty (je možnosť platíť osobne na sekretariáte, ako aj poukázanie peňazí šekom):

Poukázanie peňazí z územia SR:

26384962/0900- Slovenská sporiteľňa alebo
10103804/5200- OTP Slovakia

Poukázanie peňazí zo zahraničia:

Adresa: Židovská náboženská obec v Komárne, Eötvösa 15, 94501 Komárno, Slovenská republika

IBAN: SK060900000000000026384962

SWIFT: GIBASKBX

Adresa banky: Slovenská sporiteľňa, Palatínova 33, 94501 Komárno

alebo

IBAN: SK525200000000000010103804

SWIFT: OTPVSKBX

Adresa banky: OTP Slovakia, Záhradnícka 10, 94501 Komárno

Ďakujeme!

Krátke správy

☆ Spravodaj, Komárňanskú židovskú náboženskú obec a klub Šalom podporili: dr. Tibor Gábor (Veľký Krtíš), Viera Kamenická (Bratislava), Zuzana Šajmovičová (Piešťany), J.J. (Komárno), rodina Navonová (Izrael), MUDr. Dušan Rybár (Rimavská Sobota), Oláh Imre (Komárno) a darcovia, ktorí si priali zostať v anonymite. Ďakujeme!

☆ Naša ŽNO darovala strednej škole vo Veľkom Mederi 200 exemplárov z publikácie – knihy L. Vargu: Žili s nami – história Židov vo Veľkom Mederi. Knihy obdržia žiaci školy.

☆ Zimné hry Makabiády sa uskutočnia prvý víkend vo februári vo Vysokých Tatrách pri Štrbskom Plese. Ďalšie informácie a registrácia je na: www.uzzno.sk.

☆ ŽNO v Komárne aj v tomto roku si objednalo pražský mesačník Roš Chodeš, a obdržali sme aj nové číslo bratislavského Kile. Časopisy si môžete prečítať v knižnici.

☆ Do konca januára urobíme vyúčtovanie 20 súťaží, na ktorých sme sa zúčastnili v roku 2011. Týmto súťažiam môžeme ďakovať za to, že sme vlni mohli usporiadať programy na vysokej úrovni

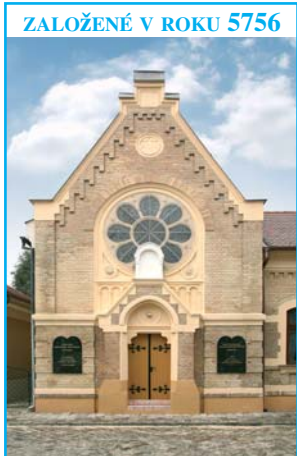

Knižný dar

Kantor Gergely Nógrádi pri príležitosti vystúpenia v Komárne nám daroval vlastné diela, ako aj knihy vydané jeho rodinným vydavateľstvom. Obdržali sme 15 kníh do našej knižnice Bélu Spitzera. Ďakujeme pekne!

Úspešné granty

Humanitárny fond holandských Židov aj v tomto roku, ako aj v predchádzajúcich, podporuje našu ŽNO. Z týchto peňazí budeme realizovať stretnutia klubu Šalom, resp. značnú časť vzdelávacích a kultúrnych programov.

SPRAVODAJKA

Medzinárodný deň pamiatky obetí Holokaustu

ŽNO v Komárne Vás týmto pozýva na stretnutie pri príležitosti Medzinárodného dňa pamiatky obetí Holokaustu vyhláseného OSN, ktoré sa uskutoční v nedeľu dňa 29. januára 2012 v budove Menház.

Program:

14:30 – Niekoľko poznámok k vyučovaniu holokaustu na Katedre histórie Filozofickej fakulty Univerzity Konštantína Filozofa (FF UKF) v Nitre a holokaustu na južnom Slovensku.

PaedDr. Veronika Slnková, PhD. pôsobí ako odborná asistentka na Katedre

histórie FF UKF v Nitre od roku 1992. V rámci svojej pedagogickej činnosti sa venuje dejinám po druhej svetovej vojne, a to v rámci svetovej i (česko)slovenskej histórie. Zároveň vedie prednášky a semináre k problematike holokaustu v rámci Európy a i tzv. riešenia "židovskej otázky" v slovenskom štáte v rokoch 1939-1945. Bola školiteľkou mnohých diplomových a bakalárskych prác s touto tematikou. V rámci svojich vedeckých aktivít sa zameriava najmä na výskum mestskej židovskej komunity v Trnave. Publikovala rad odborných vedeckých

štúdií a vydala monografiu K osudom židovskej komunity v Trnave v rokoch 1938-1945. V súčasnosti sa venuje osudom židovskej komunity v Trnave po holokauste – po druhej svetovej vojne.

15:15 – Holokaust v Maďarsku – prednáška autora viacerých publikácií, historika z Budapešti dr. Gábor Kádára

16:00 – Zapálenie sviečok v synagóge pri pamätníku

Srdečne Vás očakávame!

Už teraz si objednajte miesto!

Aj v tomto roku sa stretneme na sederovej večeri

ŽNO v Komárne aj v tomto roku usporiada tradičnú sederovú večeru. Tento rok to bude trochu iné, totiž stretnutie a večera nebude druhý sederový večer, ale sa stretneme prvý večer, nakoľko to bude piatok, tak sviatok začneme vítaním soboty.

Očakávame Vás 6. apríla 2012 v piatok večer o 18.00 hod v Menháze. Večer povedie profesor zo školy Laudera v Budapešti Péter Vasadi. Cena kôšer večere je 2,50 €/osoba. Prihlásiť sa a platiť môžete do 30. marca na sekretariáte: tel. číslo: 7731-224 alebo adresa: kile@menhaz.sk. Očakávame každého, kto o to prejaví záujem.

Vzplanuli svetlá Chanuky. Podrobnejšie sa dočítate na strane 3.

Pozvánka

ŽNO v Komárne Vás týmto pozýva na oslavu sviatku **Tu Bi Švat** (Nový rok stromov), ktorú usporiadame **v nedeľu 12. februára 2012 o 14.30 hod.** v Menháze v sále Zoltána Wallensteina.

Na stretnutí budete môcť ochutnať tradične 15 rôznych druhov ovocí.

V druhej časti programu bude premiéra filmu dr. Ágnesa Padlovicsa a Milana Drozda 220 rokov židovskej komunity v Komárne.

Srdečne Vás očakávame.

PA

„Realizované s finančnou podporou Úradu vlády SR – program Kultúra národnostných menšín 2011“